

# Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: šeststopenjska petit-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju dajo se popust. — Velja za Ljubljano v upravnishtvu: za celo leto 6 gl., za pol leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gl., za četrt leta 2 gl. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 89.

V Ljubljani v torek, 21. aprila 1885.

Tečaj II.

## Po volitvah v ljubljanski mestni zastop.

Minuli teden vršile so se v našem glavnem mestu dopolnilne volitve v mestni odbor. Brez hrupa, brez burnih agitacij! Kedor je Ljubljano videl o tem času pred tremi leti, ne bi je več spoznal, tako se je predrugačila njena fiziognomija na dan volilne borbe. Preje strastno agitovanje, silna udeležba, viharna razvnetost za volilni izid zanimajočega se občinstva, dandanes neka očividna malomarnost, rekli bi celo: apatija pri velikem delu ljubljanskih volilcev. Saj tudi ni čuda! Nemška stranka izdala je po svojem glasilu uže teden preje parolo, glasečo se, da je ljubljanskim Nemcem ob času volitev izogibati se mestne hiše. Naravno tedaj, da se tudi slovenski večini ni več zljubilo, napenjati vse sile ter polnoštevilno udeležiti se mestnih volitev. Borba bila je pri kraji, predno se je pričela, vendar pa ne moremo zadržati svojega subjektivnega mnenja, da bi neka živahnija udeležba vsekako primernejša bila zavednemu ljubljanskemu prebivalstvu.

Druga stvar, ki nas je neprijetno dirnila, je pač le indirektno v zvezi z zadnjimi volitvami. Videti je namreč, da posel mestnega odbornika prav malo veselja donaja onim izvoljencem, kateri se ponašajo s tem dostojanstvom. Prostovoljni izstopi množé se rapidno in žalibog! med onimi, katerim je častno breme mestnega očeta postalo pretežko, nahajamo jako zaslužne možake, koje le sila neradi pogrešamo med mestnim starešinstvom. Tekom zadnjega leta odpovedali so se odborništvu gg. mestni odborniki Kušar in Mošé, Križnar in Drč, Horák, Bayer in Peterca — skoro bi trdili, oziraje se na te prikazni, da je ubežništvo epidemično postalo med našimi

*patres conscripti*. Ne bomo preiskavali tajnih razlogov tej čudoviti spremembi, nikogar ne bomo osebno dolžili ali napadali, toda v očigled temu prepogostemu umikanju ne moremo se iznebiti jedne misli, da v ljubljanski mestni dvorani razmere niso več tako ugodne in tako urejene, kakor bi morale biti na korist naši stolnici in njenega prebivalstva.

Če to velja o slovenski stranki, gospodujoči v naši mestni hiši, kaj nam je potem izreči o nasvetu „Laibacher Wochenblatta“ in o politični razumnosti ljubljanskih Nemcev, kateri so se ga tako slepo držali! Glasilo konstitucionalnega društva izdalo je namreč svojim vernikom *mot d'ordre*, da se nikdo udeležiti ne sme letošnjih dopolnilnih volitev. Nismo sicer v tako intimni zvezi z organom ljubljanskih kazinarjev, da bi jih smeli nadlegovati s kakim praktičnim svetom, in ta posel sam po sebi je malo hvaležen in mikaven. Svobodno jim, ako se hočejo kujati za plotom abstinenčne politike — „njih glava, njih svet“, pravi slovenska prislovica! Ali če v utemeljenje svojega sklepa napačne trditve navajajo, če s prozorno pajčevino golih izmišljotin poskušajo zakrivati prave razloge, moramo tudi mi odločno se postavljati na noge ter krepko zavračati neopravičene pritožbe nemških kolovodij in njihovega glasila.

Članek namreč, kojega je „Laib. Wochenblatt“ prijavil z naslovom „Wahlenthaltung“, kar mrgoli očividnih neresnic, poln je praznega zavijanja in zlobnega sumničenja. Takoj v drugi kolumni se čita, da je volilni imenik nepravilno in nezakonito sestavljen, ter da je vsled tega legalna volitev uže za naprej po vsem izključena. Mi pa mislimo, da mora vsakdo, kateri se na dan upa z enakim natolcevanjem, vsaj senco dokazov imeti pripravljenih, predno se oglasi, sicer,

če pritožbe njegove te stvarne podloge nimajo, smatrali ga bodo v vsaki pošteni družbi za čisto navadnega razsajalca in obrekovalca. Da bi volilni imenik v istini napačno bil sestavljen, zakaj se pa „Wochenblattova“ stranka ni poslužila pravnih sredstev ter se pritožila pri upravnem sodišči?! Saj se gospodje po navadi odlikujejo z deviško sramežljivostjo in skromnostjo, mar bi tedaj pred upravnim sodiščem dokazali, da se v Ljubljani v istini krivica godi nemškemu življu!

Celo ubogo „oficijelno in oficijozno časopisje“, tolikokrat strastno napadano od skrajnega krila narodne stranke, mora sedaj biti povod, da se ljubljanski Nemci odtegujejo mestnim volitvam! „Laib. Wochenblatt“ bridke solze pretaka nad našim vedenjem, pisavo našo zoper nemške sodeželane imenuje „gleich aggressiv und unqualificierbar“ — in vendar mora znano biti slehernemu čitatelju nemškega uradnega lista in večerne njegove priloge, da se oba lista pošteno trudita, pomiriti razburjene strasti, varovati manjšino zoper neopravičene napade, vsakemu osigurati, kar mu gre po zakonu. Pri tolikih prilikah dokazali smo svojo pravicoljubnost, dokazali smo, da nam je pred vsem resnica pri srci in blagor domovine — in sedaj nas dolži, da mi ljubljanskih Nemcev ne puščamo na ljubljanski „rotovž“!

Tudi v tem utemeljuje nemški tednik svoje mnenje o koristi in potrebi abstinenčne politike, da je uradnikom zabranjeno, voliti po njih prepričanji, sicer se jim je bati osebnih neprilik. Humbug, gospôda moja, uprav Barnumov humbug! Bili so pač nekaj časi, ko so uradniki proti svojemu prepričanju prisiljeni bili, glasove dajati kandidatu, kojega je priporočala neka *vis major*. Tedaj pa še ni bilo ministerstva Taaffejevega, in tudi baron Winkler še ni stal na čelu deželni upravi.

## Listek.

### Prisega po smrti veljavna.

(Dalje.)

„Saj to je ravno — pravi trdo in osorno — vse te vesele družbe bo konec! Veselo in lahko pretakajoča se kri se strdi, kakor bi odrezal — in vsega je konec ha, ha, ha! Jaz sem si danes posebno prizadeval, kolikor možno veliko zajcev pobiti. Ali ste videli, kako so kozolčke prevračali? Pritisk mojega prsta in vsega veselja je bilo konec — konec za vedno! Ali pa morda mislite, da si živahni kožuščekarji sedaj pripovedujejo, kako se je temu ali onemu prileglo svinčeno zrnje, ali da se bodo s svojimi tovariši, ki še po polji tekajo, se potem razgovarjali, kadar jih bomo uže v železnicu imeli.

„Kake čenče!“ vskliknil sem mu!

„Nikakor ne tolišne, kakor morda Vi mislite,“ odvrne mi Evald jako resno. „Ali je s človekom kaj družega, kadar je črvom zapadel?“

„Ako se s svojimi zajci v jedno vrsto štejete in črvom tudi svojega duha povžiti dati hočete, potem imate prav, ako —

„Duha — dub, to je ravno, kar mislim. Nikar me napačno ne sodite. Spoznam v človeku višjo naravo in plemenitejši duševno življenje, kakor ima taisto žival — kar mi ravno duha imenujemo. Le-ta mora pa svoje delovanje končati, kakor hitro se kri vstavi.“

„Svoje delovanje v telesu na vsak način!“

„Vi torej verujete na daljše duševno delovanje zunaj telesa? Da bi duša po smrti živela, da bi bil, kar mi pravimo, oni svet?“

„Samega sebe bi ponižal ter bi se na stališče naših zajcev postavil, ako bi ne veroval na večno življenje svoje duše.“

„In če je res tako življenje po smrti, če duhovi res živé in se čutijo, ali mislite, da bi se ne čutili, da bi nič več ne vedeli od tukajšnjega života in od vseh, ki so Vam dragi bili?“

„Jaz verujem, da!“

„Verujete, verujete — to ni nič gotovega. Kako bi mogel kaj verjeti, o čemur nisem pre-

pričan,“ zavrne me z nekakim zaničevanjem Evald. „Vendar pa, čujte povest o šumečem borovci!“

Dospela sva pod širokovejni borovec, na katerem so škarjice trepetale, če tudi je bilo okoli in okoli vse mirno. šumele so, kakor bi bil kedo borovec na vso moč pretresal. Šumenje pa je bilo danes tako čudno in tako glasno, kakor ga jaz nisem še nikdar slišal. Groza me je pretresla in na vse strani sem se ozrl.

Evald je to opazil in vprašal: „Kaj se Vam zdi o tem čudnem govoru borovem?“

„Da ima po polnem svoj naraven vzrok“, odgovorim mu s prepričanjem.

„Kako pa da, saj je vse narava! Kaj pa Vi smatrate za naraven vzrok?“

„Vse, kar se naslanja na navadne nam znane natorne zakone in čine napravlja, ki so temu primerni!“

„Prav; potem mi zamorete pa tudi povedati in razložiti prečudovite prikazni na tem drevesu; prosim Vas!“

„Teга Vam nisem vstani, ker ne poznam na-



Ako znate za koga, kateri je bil zaradi svojega glasovanja preganjan pod sedanjo sistemo, na dan z imeni, sicer ste sami sodbo izrekli o svojem sumničeni! In če se sklicujete na „oficijelne kandidature“ lanskega leta, mora sem vam pač v obraz smejeti vsak, kedor je prizore na ljubljanskem volišči gledal z lastnimi očmi, a ne skozi vaše motne naočnike!

Konečno se glasilo dr. Schreya ujeda, češ, da je dandanes načelo zastopano v merodajnih krogih, v ljubljanskem mestnem odboru mora gospodovati „narodna klika“. Nazore deželne vlade ljubljanske gre pa ocenjati vendar le po dejanjih, kateri so jim dokaj jasni korelat, koji kot posledice izvirajo iz priznanih teorij. In če se oziramo na praktično postopanje naše deželne vlade, kedo more trditi, da se je le v najmanjšem oziru kratila volilna svoboda pri ljubljanskih volitvah, da se je nezakonito vplivalo in pritiskalo na prosto glasovanje? Slovenska stranka bode večino imela v ljubljanski mestni dvorani, dokler se večina ljubljanskih volilcev ujema z njenimi nazori. To je neovržna resnica, to je postulat zdravega ustavnega gibanja, in njemu se mora uklanjati sleherna vlada, katera spoštuje volilno svobodo, kakor jo spoštuje sedanja. Ako stranki ljubljanskega „Wochenblatt“ ne zadostuje razmerno število mestnih odbornikov, primerno njenemu številu, njeni imovitosti in socijalni veljavi, ako hoče na vsak način večino imeti v ljubljanskem mestnem zastopu, prepriča naj volilce ljubljanske, da njeni pristaši bolje ugajajo mestnemu blagru, bolje varujejo mestne interese nego nasprotna, narodna stranka. Saj je mestni zbor vendar le v zadnji vrsti politična korporacija, glavna naloga njegova je in mora biti, da previdno gospodari, da dobro upravo uvede v občinskem področju! *Hic Rhodus, hic salta!* S praktičnimi dokazi svoje sposobnosti bode morda še kedaj večino pridobili si tudi v beli Ljubljani, s sterilno abstinenčno politiko — pozitivno ne!

### Pridobitve Rusije v Aziji izza l. 1847.

P. C. — Kar se tiče posestva v Osrednji Aziji, napravila je Rusija v letu 1847 državno mejo od severne obali Aralskega jezera čez spodnji tek Syr-Darja do reke Ču in ob njej do Isyk-Kula. Bila pa je po polnem prosta, torej odprta upadom sosednih južnih kočnikov. Da bi si dobili varno, naravno mejo, vzeli so Rusi Kokancem, katerih država se je na severu do Aralskega jezera in reke Ču razprostirala, v letu 1852 mesto Perovsko, 1859 Djulek, 1860 ozemlje na jugu reke Čue, 1864 Turkestan in tako vse ozemlje na srednjem in górenjem teku Syr-Darja. — Kokanci so si utrdili Čemkent, od koder se je lahko nevarnost bližala Turkestanu. Rusi pričeli so vojsko, da

ravnega vzroka te čudne prikazni, če tudi sem o njem po polnem prepričan.“

„Drugi mu tudi ne morejo do živenga; kaj naj torej to bode? Čeznatorno? Vse je natorno! Vse se ravna po določenih natornih postavah in vse se zgodi po natori in v natori. Ali je mogoče, da bi torej kaj čeznatornega bilo?“

„Ali je Vam jasno, dragi mi gospod Evald, kaj pomeni beseda „natora?“ Morda tega pojma še sami ne določite dobro. Recimo, da je vse samo narava ali natora in v natori sami, bomo vendar le na veliko prikazen ali učinkov naleteli ter ji opazovati tu in tam priložnost imeli, katerim so vzroki po polnem v naravnih zakonih vtemeljeni, toda tisti so izvan naše narave ali pa so nad taisto, takó da so našim naravnim čutom nepristopni — le-ti se toraj zdé našim čutom čeznatorni, kakor so nam čeznatorni zakoni čistega sveta duhov ali duhovne narave v primeri s telesnim svetom ali čutstvene narave. Recimo dalje, da razumem pod pojmom narava celo stvarjenje, ali mi ne bode pritrđili možnosti, da se tu pa tam od prvotnega povoda cele stvaritve ali natore odcepljajo tu pa tam pojavi lastne volje ali prikazni, kakor se odcepi žarni blisk od nebes, da šine v naravo, kateri

se izognejo tej nevarnosti in priborili so si Čemkent še isto leto.

Ker so se na novi meji pokazovali vedni nemiri, vzeli so Rusi leta 1865 v posest Taškent. Zdaj pa je nastopil Kan iz Buhare kot branitelj izlama ter šel s 40000 možmi proti Rusom. Rusk oddelek s 3600 možmi in 20 topovi premagal je to vojno južno od Taškenta ter si osvojil Hodzent. S Kokandom se je potem sklenil mir ter se ob tem osvojila leta 1866 zemlja ob Isykulu.

Proti Buhari se je vojska vspešno nadaljevala. Posledica je bila, da se je leta 1866 Utratjube in Djisak, potem vsled zmage generala Kaufmanna v letu 1868 vzel v posest Samarkand z okolico vred. Pri sklepu miru pridobili so Rusi še pravico, da smejo v treh buharskih mestih nastaviti garnizijo. Tako je od leta 1868 Buhara ruska vazalska država.

V letu 1875. uprli so se Kokanci proti svojemu kanu, kateri je poklical Ruse na pomoč. Ko se je udušil upor, dobila je Rusija ozemlje na severu od Syr-Darja. Kokanci, s tem razjarjeni, odpodili so svojega kana, a Rusi so jih zopet premagali ter prosili so v letu 1876. konečno sami Ruse, naj sprejmó Kokand v rusko državno zvezo.

Podjarmljenje ozemlja med Kaspiškim in Aralskim morjem pričelo se je v letu 1869.

Kirgesi bili bi morali biti kaznovani zaradi tega, ker so podpirali vstajo Kirkozov, kakor tudi zaradi nekkih nasilstev, izvršenih na ruskih podanikih. Pričela se je proti njim vojska v letu 1869 in Rusi osvojili so si Krasnovodsk. A zaradi utrjene leže Kive v sredi puščave mogla se je vojska še le v letu 1873. pod generalom Kaufmannom vspešno obnesti. Kiva morala je, ko so si Rusi v letu 1873 osvojili glavno mesto, odstopiti Rusiji ozemlje na desnem bregu Amu-Darja. Kiva postala je, jednako Buhari, po polnem zavisna vazalska država.

V letu 1880. pričela se je vsled mejnih roparstev ekspedicija proti Achatskim Tekincem pod generalom Skobeljevim; v letu 1881 so si Rusi osvojili Geok-Tepe. Merv se je udal in v l. 1884. pripalo je ozemlje Merva vsled podaje Rusiji.

Iz teh podatkov se razvidi, da so se Rusi od leta 1847 do 1884 indijski meji pri Pešaverji za več kot polovico nekdanje oddaljenosti približali.

Oglejmo si pridobitve ozemlja v Osrednji Aziji. Glavni nagib za dalnje prodiranje Rusije bilo je hrepenenje, da si pridobijo obrežno ozemlje pri morji, na katerem ni ledu.

Osebito iz tega razloga se je tedaj skoro za obrambo nemožnim Kitajcem v letih 1854 do 1859 odvzelo prostrano ozemlje na Amurji in Usurji ter se na podstavi pogodb iz leta 1858. in 1860. združilo z Rusijo. V letu 1869. prišel je otok Sahalin na podlagi z Japonom leta 1867. sklenene pogodbe pod rusko oblast.

s svojimi vzroki vred niso nikjer navezani na obstoječe naravne zakone, so toraj po polnem naravo in zunaj nje, toraj za nas zopet po polnem čeznatorni?“

Evald me je temno pogledal ter po kratkem molku rekel: „Dà, če bi si bil človek tega svest. Na vsak način ste uže čuli strahovite pravljice med narodom o tem drevesu raztresene? Kaj se Vam zdi?“

„Cenim jih toliko, kolikor so take pravljice, ki se na preji pripovedujejo, vredne.“

„Vi toraj mislite, da je vse priprosta laž ali pa goljufija?“

„Ne, tega ravno ne; na vsak način ima vsaka taka pravljica nekaj reelnega, pozitivnega stališča, kar ravno ljudje niso razumeli mogli. Tisto se je od ust do ust kar sproti povelečevalo in strahovi so bili gotovo, kakor postavim ravno tukaj nerazmljivo šumenje po borovci.“

Silno razburjen pravi Evald v eni sapi: „Resnično je, da so se ravno tukaj marsiktere grozovitosti godile in posebno v temi pod tem-le drevesom, kakor krvavo izdajstvo, napad, umor in rop; tukaj je ubil brat brata. Glejte, tu le pod

## Politični pregled.

### Avstrijsko-ogerska država.

Po vseh kronovinah pričelo se je uže živahno volilno gibanje. Povsodi sestavljajo se volitveni odbori in pododbori, kateri imajo skrbeti, da si pravočasno zagotovijo dozdanje volilce, mogoče jih še kaj pridobijo. V obeh taborih, levičarji in desničarji, razširili so po vseh kronovinah uže zastavo, in kmalu bodo poklicane, da si vrste stopijo v boji nasproti na volišči — in tedaj nadejemo se, zmagala bode desnica, desnica bode ojačena po novih volitvah.

Praški listi pripovedujejo, da se bodo nove volitve pričele dné 8. junija ter se dovršile dné 15. junija.

Iz Hrvatske se poroča, da se je ban dné 18. t. m. vrnil iz Pešte. V saboru izjavil je predsednik, da je indennitetni zakon dobil Najvišje potrjenje. Prihodnja seja bode jutri, dné 22. t. m.

### Tuje dožele.

Nemška državna vlada hoče predlogo o zavarovanji proti nezgodam v nje po polnem obsegu še v tem zasedanji rešiti. Skoro gotovo je, da se bode zasedanje zavleklo čez Binkošti.

Iz Rima se poroča, da so vèsti o nameri Italije, da nadomesti angleške čete v Egiptu s svojimi, neresnične. Skoro vse italijansko prebivalstvo je nezadovoljno z zdanjimi vspehi naselbinske politike. Če bi bil Mancini vedel, da bode pal Kartum ter da se bodo Angleži zapeli v razpor z Rusi, gotovo bi bil s svojimi četami ostal pohlevno doma. Da bi se okupacija razširila, na to se zdaj ne misli, isto tako se ne pričakuje pomoč od Anglije v dolenjem Egiptu. Angleška vendar skuša vedno bolj Italijo zaplesti v kolonijalno politiko ter si zagotoviti njeno pomoč.

V Londonu bil je pred kratkim shod zeló veljavnih mož; shod ta imel je namen, da se izreče mnenje, da angleška vojna mornarica ni v stanu, pri sedanji moči uspešno braniti državo. Govorilo je več govornikov, med temi tudi nekdanji načelnik mornarice. Sklenila se je resolucija, v kateri se vladi resno na srce polaga, naj tukaj ukrene potrebne korake, da spravi mornarico v tako stanje, da jej bode možno braniti razširjeno angleško trgovino.

Crnogorski knez nastopil je v spremstvu princa Danila in ruskega zastopnika potovanje po deželi. Knez hoče se na tem potovanji poučiti o javnih razmerah po Črni Gori.

Iz Skadra se poroča, da se bode v kratkem razglasila amnestija vseh albanskih načelnikov iz vstaje v letu 1883. Pomilostil se je uže jeden najodličnejših vstašev.

O angleško-ruskem razporu dohaje vsak dan iz Londona in iz Petrograda mnogo poročil,

tem le gričkom trohné ubitega kosti. Jelite, da vas je strah, tresete se?“

„Kaj pak da, kajti da tak kraj ni posebej prijazen, mi boste vendar priznali. Toda, kaj bi se bal, k večemu kakega roparskega napada?“

„Ali ne verujete na duhove ali strahove?“  
„V tem zmislu, kakor so národne vraže, uže ne!“

„In vendar, kaj pravite, če bi bilo morda to šumenje in vršanje po drevesu govorenje duhov, kterih telesa so bila tukaj zavratno pomorjena, ako bi bile to vse pripovedke iz onega sveta? Zakaj so nam nerazumljive, ako so to tožbe, ali preklinjevanja svojih morilcev, ako duhovi z njimi hočejo nas svariti, ako morda duhovi tukaj prebivajo? Ali morda to ni mogoče?“

Po moji glavi je vse drugo šumelo; veselje do življenja, razveseljevanja, kozarec in petje so mi tako polnili možjani, da mi nikakor ni bilo mogoče premišljevat, ali v tem borovci duhovi prebivajo ali ne. Zatoraj sem na to vprašanje le odgovoril:

„V nebeških višavah zapisano je  
„Da veruj, so nadi in ljubi čez vse!“



a ta poročila so tako različna, da se nikakor ne more določiti, bode li vojska ali mir. Jedenkrat zatrjuje se, da hočeta obe vladi na vsak način zadevo rešiti mirnim pōtem, drugič se zopet poroča, da Angleška ne more ustreči ruskim zahtevam. Pri vseh teh protislovnih poročilih pa je jedno gotovo: Obe državi oborožujeta se neprestano in na vse moči.

O francosko-kitajskem vprašanji se poroča iz Pariza: Praskam med Francozi in Kitajci, o katerih poroča slednja depeša generala Briereja, se tu pripisuje velik pomen. Sploh se misli, da kitajski poveljniki še niso vedeli o sklenenem premirju. Dotični ukazi pač potrebujejo mnogo časa, predno pridejo v kitajski glavni tabor v Tonking, in marsikateri visoki mandarin ne kaže posebnega veselja, ugoditi tem ukazom. Vender se tu goji nadeja, da bode kitajska vlada lojalno izvela mirovne pogodbe.

## Razne vesti.

(Žalosten rodbinski dogodek.) Iz Freusdorfa pri Bambergu se poroča z dné 9. t. m.: Dve sestri, hčeri premožnega tukajšnjega kmetovalca, sprlita se in starejša devetnajstletna sestra ujezila se je pri tem takó, da je zgrabila nož in z njim sunila svojo mlajšo sedemnajstletno sestro v prsi. Ta zgrudila se je vsa krvava, ne da bi bila dala kaj glasú od sebe, na tla. V tem trenutku stopi oče v vežo in ko vidi, kaj se je dogodilo, zgrudi se tudi on mrtev k tlam, kajti zadel ga je mrtvoud. Uzrok prepira je bil ta, da je mlajša sestra, ko sta napravljali s sestro surovo maslo, to vedno pokušala (!?) ko b. dož. (Revolver.) V Parizu stala je dné 17. t. m.

mlada in lepa modistka pred porotniki, ki je bila obdolžena poskušenege umora. Imela je namreč nekaj časa intimno znanje z nekim juristom, Eugene Gomicheon, kateri pa ji je nezvest postal. Prvič, ko je to opazila, hotela se je otrovati iz obupa, pozneje pa se je hotela maščevati na ta način, da je šla v neko gostilno, ki je bila bolj na slabem glasu, za natakario. Nekedanjemu njenemu ljubčeku namreč začele so bile dopadati natakario in priljubile so se mu bile takó obskurne gostilne. A nje v tem poslu ni dolgo trpelo. Ker pa je nje ogoljufano srce po maščevanji vpilo, zatekla se je, kakor uže mnogo pariških dam, k revolverju. Zastavila je najboljša svoja oblačila, da je z mogla kupiti si ga. Potem počakala je nezvestega na cesti in ko ta z nekim prijateljem mimo nje pride, sprožila je vanj. Prijatelju posrečilo se je, napadovalki roko nekoliko potisniti na stran, tako da krogla ni prodrla v prsi in je bil Gomicheon le malo poškodovan. Njo vender prijela je policija in pred porotniki stavlja je državni pravdnik predlog, da naj se napadovalka obsodi. Njen zagovornik pa je vedel prave strune vbrati. Prebral je nekoliko nežnih zaljubljenih pisem, ki sta si jih zatožena in poškodovani nekedaj pisala in porotniki

„Vender pa“, pristavim se smehljaje, „kaj Vas, nevernega Tomaža, ki ste materijalist vse-skozi, kaj Vas briga, kod duhovi prebivajo, ker sploh ne verujete na nikako bodočnost?“

„Saj to je ravno“, strastno vsklikne, „ako je po smrti sploh še kako življenje, zakaj nam je odtegnjen vsak pogled v kraljestvo duhov? Nekaj gotovega moram imeti, prepričati se hočem. Nekaj dni še manjka in če do tedaj ne dobim nikakega pojasnila, potem vem, da je vse sleparstvo, bedarija in kdor veruje brez prepričanja, je bedak!“

Če tudi ga nisem po polnem razumel, kaj misli, sem vender nevoljno zavrnil: „To je brezbožnost — ne kvasite mi dalje! — Čujte, kličejo naji, podvizajva se!“

In res, kakor nalašč, razlegal se je halali naših prijateljev po širni ravani, katere sva čez malo časa uže dohitela.

Evald je bil zopet kakor spremenjen, kar poznati ga ni bilo. Lahkoživec brez primere.

Družba je bila tako živahna, da sem kar h kratki pozabil neljube dogodbe pod šumečim borovcem in neprijetni utis, ki ga je modroslovna razprava ondi na me napravila.

bili so tako ginjeni, da so stavljeno jim vprašanje krivde zanikali, na kar je bila ona oproščena.

(Roparski napad.) Iz Madrida poroča se o sledečem groznem dejanji: Te dni prodrla je v stanovanje župnika v Jubenkozi v provinciji Orenze zeló predrzna roparska druhal, obstoječa iz sedmih mož. Ker so bile vrata uže zaprta, razstrelili so jih roparji z dinamitom. Od župnika, ki ni bil šel še spat, zahtevali so potem ves njegov denar. Ta, ki se je nepričakovanega napada zeló prestrašil, odpré vse svoje omare in predale in jim izroči, kolikor je imel gotovine. Roparjem pa to ni bilo zadosti, ampak kričali so nad njim, da jih hoče goljufati in zahtevali so še odločneje, da naj jim še več denarja dá. Župnik jim je zamán zatrjeval, da nima nič več, niso mu hoteli verjeti. Kar pride enemu iz med druhal na misel, da naj se župnik s silo pripravi do tega, da jim še drugi denar, ki ga ima, kakor so oni mislili, še skritega, pokaže. Zvezali so tedaj župniku roki in nogi, na to razbelili so železno palico in so mu jo v usta vtikali, v žepe pa so mu natlačili slame in so jo zažgali. Nesrečnež zagotavljal jih je še zdaj, da nima nič več in ti so se kenečno med groznimi kletvami odpravili, pustivši župnika zvezanega v goreči obleki, ki se je v strašnih bolečinah po tleh sem in tja valjal, da bi bil na njem tleči ogenj vdušil. Ubogi mož bode vsled opeklin najbrže umrl. Pet zločincev je uže v rokah sodnije.

(Amerikanske hiše.) Ako v Ameriki povsod tako slabe hiše zidajo, kakor zadnji čas v New-Yorku, potem so ondotni prebivalci vedno v smrtni nevarnosti. Iz zadnjega mesta poroča se namreč, da se je pred kratkim razsulo naenkrat osem petnadstropnih hiš, ki bi bile v kratkem dodelane. Mnogo delavcev prišlo je pri tem ob življenje in mnogo bilo jih je nevarno ranjenih. Uzrok tej nesreči je ta, da je bil temelj premalo trden.

## Domače stvari.

(Nj. ekscelenca gospod minister za uk in bogočastje) dovolil je za vzdržavanje obrtnih izobraževalnih šol za l. 1885 naslednje podpore: Za Kočevje 110 gld., za Kranj 200 gld., za Ljubljano 2000 gld., za Trzič 300 gld. in za Rudolfovo 500 gld.

(Knezoškof ljubljanski,) g. dr. Jakob Misija, odpotoval je včeraj popoldné v Rim. Šel je ob enem tudi knezoškof g. Zwerger iz Gradca v Rim. Oba knezoškofa vrneta se iz Rima meseca maja.

(Patrijotično deželno-pomočno društvo za Kranjsko.) Pri včeraj se vršecih volitvah predsedstva patrijotičnega deželnega pomočnega društva bili so izvoljeni naslednji gospodje: C. kr. dvorni svetnik Rudolf grof Chorinsky predsednikom, c. kr. vladni svetnik dr. Ferdinand Pascotini-Jurisković prvim podpredsednikom in Emerik Mayer, bankir v Ljubljani, drugim podpredsednikom. — Poročilo o občnem zboru tega društva morali smo zaradi pomanjkanja prostora odložiti.

Ker sem se bil namenil, nekaj dni pred odhodom na Dunaj še v svojem rojstnem kraju preživeti, sklenil sem iz Tešina odpotovati in sem si tudi uže svojo potno prtjago vredil. Na 14. dan oktobra meseca stopi pa kar nenadoma Evald k meni v sobo ter me prav prijazno poprosi, naj bi odhod še za nekaj dni preložil. Danes pa naj bi bil ves njegov, ker nas vesela zabava čaka. V okrožnem mestu napravili bodo strelci svojo letno zabavo, ktere se bo mnogo jako odlične gospode vdeležilo.

Zakaj bi se pač ne vdeležil? Obljubil sem, in uže čez pol ure sedel sva z Ewaldom na lahkem vozičku. Vozil je sam.

Dirjala sva, kakor strela; mimo šumečega borovca prišla sva, da nisva vedela kedaj, kajti nihče ga ni opazil. Občinske gostilne v naselbini pa vender le nisva pozabila.

To Vam je bilo ondi že življenja! Več prijateljev sva našla, ki so bili tudi k veselici namenjeni; vsi skupaj peljali smo se v B., kjer smo pri „treh kronah“ ostali.

(Dalje prihodnjič.)

(Predavanje o živinoreji), s posebnim ozirom na letošnjo premijiranje goveje živine v Kranjski Gori imel bode tajnik c. kr. kmetijske družbe Gustav Pirc v petek 24. t. m., t. j. na Sv. Jurija dan, dopoldne ob 10. uri v šolskem poslopji v Kranjski Gori. Na to predavanje opozorimo posebno gg. ude c. kr. kmetijske družbe, ker se bode pri tej priliki razgovarjalo, kako urediti premijiranje goveje živine in kateri čas za premijiranje določiti.

(„Slovenski Narod“ je sinoči prinesel telegram iz Metlike), v katerem se tamošnjemu in častivrednemu možu prav po pobalinsko daje ime „Hadži-Loja“. To je zopet nov dokaz, kedo zna psovati in kedo psuje. Pri vsem tem pa hoče gospoda iz „Národne Tiskarne“ še učiti svet, kaj je do stojno in spodobno. Reveži!

(Št. 8. Hribar-Tavčarjevega „Slovana“) piše med drugimi neslanostimi tudi to, da si je naš list zadnji čas omislil nove naslovne črke — namreč **nemške**, pač zato, pravi „Slovan“, da dokaže, kaka je njegova „slovenska“ vsebina. — K tej duhoviti opazki „Slovanovi“ omenjamo, da so črke našega naslova prav tistega karakterja, kakor so črke v naslovu „Slovan“. Prosimo slavno črkojahaško gospodo „Slovanovo“, naj izvoli naslov svojega lista primerjati z naslovom našega dnevnika, in ako ji brezkončna briga za politični radikalizem slovenski še ni skalila vse razsodnosti, priznati bo morala, da je — o groza! — v naslovu „Slovana“ več gotskega značaja, nego v naslovu našega lista; zlasti končni „n“ je v „Slovanu“ tako gotski zavit, kakor bi ga bil „Slovan“ vzel naravnost iz srebernega kodeksa Ulfilovega. — Toda, kdor vse premeri, nič ne zameri; zatoj tudi mi ne zamerimo „Slovanovim“ urednikom, da nič več ne poznajo latinskih črk, zlasti ker vemo, da so vsi vtopljeni v pravoslavno cirilico, in da ruske slovnice ne priporočajo samo vsem Slovencem, ampak se je tudi sami pridno uče, dasiravno smo te misli, da bi nam slovenska slovnica več koristila, nego ruska in da bi bil marsikateri Slovenec tudi „Slovanove“ stranke slovenske slovnice bolj potreben nego ruske. Ob naslovne črke našega lista se pa ne zadeva samo „Slovan“, ampak tudi neki zakotni listič slovenski, katerega izdávajo in uredujejo gospodje stavci-pismouki v „Národni Tiskarni.“ To je pa uže največje spričevalo duševne priprostosti in ubožnosti, ako niti slovenski stavec ne vé, da se tipí, iz katerih je zložen naslov našemu listu, imenujejo navadna francoska okrogla pisava (französische Rondschrift). Pri teh gospodih bi bila menda pač umestna prošnja, da bi pustivši politiko, na katero se umejo toliko, kakor zajec na boben, nekoliko ozbilneje pečali se s svojim tiskarskim poslom in da bi se tega posla vsaj toliko naučili, da bi poznali latinske črke, katerih pa, kakor kaže ta slučaj, doslej še ne poznajo.

(Iz Št. Petra) na Notranjskem se nam piše: Pretečeno nedeljo, dné 19. aprila t. l., je gospod G. Pirc, potovalni učitelj v šoli v Št. Petru v raznih strokah kmetijstva predaval. Tega predavanja se je udeležilo okolo 100 kmetovalcev, med katerimi smo videli skoro vso inteligencijo tukajšnje in sosednih županij. Imenovani gospod je v svojem jedernatem govoru za tukajšnji okraj v pospeh kmetijstva in v prid materijalnega stanja, brez katerega narod nikakor radostno napredovati ne more, marsikaj važnega povedal. Govornik je posebno poudarjal besede našega presvitlega cesarja, namreč *Viribus unitis*, ker v resnici le v slogi in združenimi močmi se zamore veliko doseči. Nadejati se smemo, da trud imenovanega gospoda ne bo brez vspeha in da bodo jedernate besede govornika manj ali več sadu obrodile.

(Duhovenske spremembe v lavantinski škofiji.) G. Ferdo Majcen pride kot katehet in mestni kaplan v Ptuj, g. Fran Irgl kot nemški pro-povednik in katehet v Celje.

(V mariborsko seminišče) pride kot namestnik dvornim kaplanom imenovanega dr. Napotnika g. dr. Avgust Kukovič, mestni kaplan v Ptujem.

(Škof filipopoljski,) gosp. Robert Menini, dospel je včeraj iz Rima v Ljubljano ter potem o polnoči odpotoval dalje v Monakovo.

(Potres.) Iz Pulja se poroča, da so predvčeranjim dopoldné ob 10. uri 24 minut čutili lehák potres; spremljalo ga je podzemeljsko bobnenje.



## Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

**Moskva, 21. aprila.** „Moskovske Vedomosti“ pripovedujejo, da se je rusko-angleški vojski nemogoče izogniti, če Angleška ne prepusti okupirani Port Hamilton.

**London, 21. aprila.** „Standard“ poroča: Preiskava Lumsdenova je pokazala, da Komarovljev napad nikakor ni bil provociran. Ovire sporazuma obstojé v tem, da se Rusija obotavlja, formalno se zavezati, da ne bode se pomaknila dalje čez določene meje. Kakor se čuje, je bil Giers pripravljen zavezati se, a ruska vojaška stranka se je temu uprla. „Daily News“ poroča, da je vlada sklenila, poklicati nazaj iz Sudana Grahamovo kolono.

**Dublin, 21. aprila.** Valeška princa vrnila sta se iz Killarnaja v Dublin. Na nekaterih postajah so se pokazali sovražni, na drugih prijazni pojavi.

**Dubrovnik, 20. aprila.** Železniška črta Metkovič-Mostar otvorila se bode v prvi polovici meseca junija. Otvorenja udeležil se bode baje državni finančni minister Kállay.

**London, 20. aprila.** Danes je zboroval kabinetni svet ter se posvetoval o poročilu Lumsdenovem o boji pri Penždu. „Daily News“ izjavlja, da so vesti o odstopu Penžda in drugih krajev po polnem neutemeljene. „Standard“ vé povedati, da so pogajanja o afganski meji bila malo uspešna, ker je Rusija uže rešena vprašanja zopet hotela oživiti.

**London, 20. aprila.** „Pall Mall Gazette“ izjavlja, da je navzlic vznemirjajočim glasovom vendar utemeljeno upanje, da se angleško-ruski razdor reši mirnim pôtém.

**Bukarešt, 20. aprila.** Prejšnji zbornični predsednik Rosetti je umrl.

**Tientsin, 20. aprila.** Vsled večeraj podpisane zapisnika se bodo kitajske in japonske čete poklicale nazaj s Koreje. Japan se je odpovedal odškodnini. Žandarmerija, sestojéča iz tujih častnikov, bode skrbela za red.

## Telegrafično borzno poročilo

z dné 21. aprila.

|  | gld.              |
|--|-------------------|
| Jednotni drž. dolg v bankovcih . . . . . | 81.20             |
| „ „ „ srebri . . . . .                   | 81.45             |
| Zlata renta . . . . .                    | 105.65            |
| 5% avstr. renta . . . . .                | 96.35             |
| Delnice narodne banke . . . . .          | 855.—             |
| Kreditne delnice . . . . .               | 283.—             |
| London 10 lir sterling . . . . .         | 125.60            |
| 20 frankovec . . . . .                   | 9.92 <sup>o</sup> |
| Cekini c. kr. . . . .                    | 5.88              |
| 100 drž. mark . . . . .                  | 61.40             |

## Uradni glasnik

z dné 20. aprila.

**Razpisane službe:** Poštnege odpravnik v Gôr. Krki (okr. litijski) z letno nagrado 150 gld., uradnim pavšalom 40 gld. in letnim pavšalom 170 gld. za sela štirikrat na teden med Gôr. Krko in Višnjo Goro; kavcije 200 gld. Prošnje, podprte z dotičnimi spričevali, v dveh tednih c. kr. poštneju in brzojavnemu vodstvu v Trstu. — Pri c. kr. gozdarskem vodstvu v Gorici služba gozdarja z letno plačo 400 gld., službeno priklado 100 gld. in kurjavo. Prošnje, podprte z dotičnimi spričevali, tekom 6 tednov c. kr. gozdarskemu in državnih posestev vodstvu v Gorici.

**Naprava novih zemlj. knjig:** Pri c. kr. okr. sodniji v Kameniku za katastralno občino Tučna; poizvedbe dné 23., 25., 27., 28. in 30. aprila dopol. ob 8. uri; — v Ribnici za katastralno občino Prigorica; dotične poizvedbe v dan 1. maja dopoldne.

**Dedščine:** Neznano kje odsotnemu kleparju Janezu Struppju naznanja c. kr. dež. sodnija ljubljanska, da mu je pripala neka dedščina. Varuhom mu je g. Karol Götzl, hišnik in podobar v Kranji.

**Eks. dražbe:** V Ložu posestvo Jan. Grbca iz Lipsenj (1515 gld.) dné 27. aprila, 27. maja in 27. junija. — V Kočevji zemljišče Jur. Tomca iz Padve (300 gld.) dné 29ega aprila, 8. junija in 1. julija. — V Idriji posestvo ml. Jak. Lamprechta iz Žira (2907 gld.) dné 27. aprila, 29. maja in 30. junija. — V Postojni posestvo umrš. Vida Misleja (1115 gld.) dné 29. aprila, 29. maja in 30. jun. — V Metliki premakljivo blago (na zemljiščih) Jan. Ivanetiča (212 gld.) dné 1. maja. — V Vipavi zemljišče Matije Ketteja (910 gld.) dné 29. maja, 30. junija in 30. julija.

## Tujci.

Dné 19. aprila.

Pri **Mahči:** Raumann, Hainz in Reich, trgovci, z Dunaja. — Vitez Paller, c. kr. umir. svetnik dež. namestništva, in Petsi, fabr. knjigovodja, iz Gradca. — Daul, operatér, z Ogorske. — Ogorek, c. kr. sodn. pristav, iz Črnomlja. — Negrelli, c. kr. lajtenant, iz Celovca.

Pri **Slonu:** Porta, posestnik, iz Milana. — Oberhofer, zasebnica, z Dunaja. — Ruvidič, dijak, iz Gradca. — Zeleny, c. kr. pom. kadet, iz Pulja. — Georgjevič, trgovec, iz Belgrada. — Pollak, trgovec, s soprogo, iz Trsta. — Okorn, župnik, iz Senožeč. — Legan, župnik, iz Ubelskega.

Pri **Bavarskem dvoru:** Memmel, trg. potov., iz Budimpešte.

Pri **Južnem kolodvoru:** Schrame, redovnik, iz Rima. — Geononis, Vransy, Zader, trgovci, iz Trsta. — Goler, zasebnica, iz Celovca. — Jeschenag, iz Ljubljane.

Pri **Avstr. carji:** Lenger s soprogo, iz Sore.

## Umrlí so:

Dné 10. aprila. Jospina Pfeifer, gostinja, 85 l., Karlovska cesta št. 7, opešanje.

V civilni bólnici:

Dné 18. aprila. Lovrenc Majdič, delavec, 44 l., Meningitis. — Franciška Slapnik, dekla, 30 l., mrzlica vsled gnojenja.

## Meteorologično poročilo.

| Dan        | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm | Temperatura | Vetrovi   | Nebo  | Mokrina v mm |
|------------|----------------|-----------------------|-------------|-----------|-------|--------------|
| 20. aprila | 7. zjutraj     | 742.04                | 7.6         | svzh. sl. | jasno |              |
|            | 2. pop.        | 741.60                | 17.5        | jzpd. sl. | >     | 0.00         |
|            | 9. zvečer      | 741.40                | 9.6         | s. sl.    | >     |              |

## Valjani železni nosači (podseki) pri gradnjah

po vzorih avstrijskega društva inženirjev in arhitektov kakor vsi fužinarski izdelki so v zalogi (53) ter je prodajajo promptno po najnižjih cenah 10-1

## Julij Juhos & drug.

Pisarna, skladišče in zaloga podsékov:

II., Nordbahnstrasse 18, Wien, in Fugbachgasse št. 22.



## J. Anděl-a

novo izumljena

## prekomorska štupa

pomori

stenice, bolhe, ščurke, molje, štrigalce, muhe, mravlje, stanoge, buljavke (tiče mleko), sploh vsa mréesa, z neko skoro čeznatorno hitrostjo in gotovostjo takó, da od nahajajočé mréesne zalogo ne ostane nijedna sled.

Pristno in po ceni se dobiva v

Andelevi lekarni

13, pri črnem psu, Hišna ulica 13.  
(Dominikanska ulica 13, Retozovo (varižno) ulico 11)  
v Pragi.

V Ljubljani prodaja to štupo gospod Albin Slitscher, trgovec; v Feldkirchenu (Koroška) gospod A. Zwerger, lekar; v Doberli vasi (Koroška) gosp. R. D. Taurer. (50) 10-1  
Zaloga v deželi povsodi, kjer so dotični plakati izobešeni.

V našem založništvu je izišel na svitlo

drugi pomnoženi natis:

## Poezije S. Gregorčič-eve.

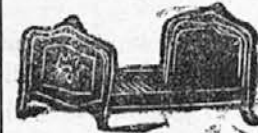
Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo

2 gld., nevez. 1 gld. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Velikanske izgube, katere so zadele véliko londonsko tovarno za železne meblje, Godoridge Brothers and Comp., pri najnovejšem padcu glasgovske banke, so isto tako silno omajale, da je sklenila, tovarno zapreti ter velikansko zalogo, zlasti pri vseh izložbah s zlatimi kolajnami odlikovanih mebljev za četrti del pod tovarniško ceno po polnem razprodati. Prodajam torej pri meni od gori omenjene hiše v zalogi se nahaja-



Postelje so skoro tu narisani slične.

joče čudalepe 400 železne postelje za odrasčene (nedosežna krasota za vsako stanovanje in sobo) po bajevidi, tú še nečuvni smešni ceni, komad le po 8 gld. (prejšnja cena 30 gld. 50 kr.) Izvršujem tudi posamezna naročila, dokler zadostuje zaloga, v vedno izbornih in brezhibnih izvodih takoj proti vpošiljavi gotovine.

## F. Bugányi

zaloga strojev, Dunaj, Landstrasse, Krieglbergasse.

Zlasti spomladi in poleti se železnim posteljarnam, ker za vse slučaje vedno podajajo varnost zoper mrčese in nesnažnost, dalje nepokončljivo vztrajajo in se mogó lahko skupaj skladati, dáje prednost pred lesenimi. (21) 10-6

## Opiraje se na zaupanje

koje uživa naš «Pain-Expeller» več nego 15 let, si smemo pač usojati, tudi iste vabiti, da ga poskusijo, kojim slednji ni še znan. Temu staremu osvedočenemu domačemu zdravilu nasproti je nepotrebna vsaka reklama, ker priporočé se sam, kakor bo pokazal poskus. Rabi pa ta «Pain-Expeller» za drgnenje zoper protin in revmatizem. Cena jedni steklenici 40 kr. in 70 kr.; prodaja se skoro v vseh lekarnah. — Zaradi ponarejanja zahteva naj se vselej „Richterjev Anker-Pain-Expeller“ ter ne sprejemlje nobena druga sorta. — F. Ad. Richter in drug., Dunaj. Glavna zaloga v lekarni «pri zlatem levu», Praga, Nikolajev trg št. 7. (26) 5-4

## Razno blago za pletenje in tkanje

dr. Gustav Jaegra

normalno perilo, nogovice, žoki, plavarske hlače, znojni telovniki, rokavice,

## jopiči za gospé

ki se nosijo vrh obleke itd., v velikem izboru in po najnižjih cenah pri

C. J. Hamann-u

Mestni trg.

(50) 1

## Možka slabost, živčne bolezni

tajni pregreški v mladosti in razuzdanosti.

Dr. Wrunov

## Peruin - prašek

(narejen iz peruvanskih zelišč).

Peruin-prašek je samo in jedino le v to sposoben, da odpravi vsako spolno in materično slabost ter odstranjuje pri možu impotenco (možko slabost), pri ženskah pa nerodovitnost; dalje vse živčne bolezni, na pr.: slabost počutkov, bolečine v križi, migreno v prsih in glavi, zabasanje, nervozno tresenje, pomanjkanje krvi itd. (51) 5-1

Vse navodene bolezni nobeno drugo sredstvo takó temeljito in po polnem ne ozdravlja, kot dr. Wrunov prašek; garantuje se za neškodljivost. Jedna škatulja z natankim popisom vred velja 1 gold. 80 kr.

Zaloga v Ljubljani pri lekarji E. Birschitzu. Generalni agent na Dunaji je: Al. Gischnor, dipl. lekar, II., Cesarja Jožefa cesta št. 14.